

Дневникъ 18.

ЗАСѢДАНІЕ НА 14 ЯНУАРИЯ 1882 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателство на г. Г. Груевъ.

Присѣдствувать 8 члена; отѣдствува: г. г. Саллабашевъ и Д-ръ Чомаковъ безъ отпущъ.

Засѣданието се отваря на 2 часа слѣдъ пладнѣ.

Прочитатъ се три съобщения отъ г. Главний Управитель подъ № № 89, 91 и 96 и двѣ прошения подъ № 117 и 118.

Прочита се едно писмо отъ г-на Ив. Ев. Геновъ, съ което извѣстява, че по причина на новитѣ си длѣжности той за напрѣдъ не ще да може да присѣдствува въ засѣданията на Постоянный Комитетъ, та моли да се призове на негово мѣсто първийтъ по редътъ показанъ отъ него замѣняющъ членъ г. Ив. Вазовъ.

Прошенията подъ № № 117 и 118 отъ двама бодний опълченци, съ които молятъ да имъ се отпусне каква годѣ помощ за да се прѣхранатъ до гдѣто си намѣратъ работа, се прѣпровождатъ до Дирекцията на Финанциитѣ съ прѣпорѣка да имъ даде по три лири турски отъ глава 83 на бюджета.

Вслѣдствие на това Комитетътъ по прѣдложение на г. Величкова, рѣшава да напосми на г. Главний Управитель писмата си по въпросътъ за изработванието на правилникъ за подобрѣние положение на бившиятъ опълченци, и да го помоли да направи потрѣбното за да се приготви и му се прѣпрати часъ напрѣдъ за разглеждане и одобрене.

На дневний рѣдъ е обсъжданието на съобщението подъ № 3,793 отъ г. Главний Управитель, относително до въпросътъ за повикванието на двама Белгичи специалисти, единий за Дирекцията на Финанциитѣ и другий за Дирекцията на Общитѣ Сгради и пр.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ е съгласенъ да се повика изъ Белгича за колкото е възможно по кратко време единъ способенъ финанцистъ за съвѣтникъ въ Дирекцията на Финанциитѣ.

Той мисли, че тоя финанцистъ трѣбва да бѣде само съвѣтникъ, а не и поддиректоръ, и да се поиска именно отъ оная държава, която нѣма претенции да играе голѣма рола въ Источна Румелия. Сроктъ за сключванието на контрактъ по неговото мнѣние не трѣбва да бѣде повече отъ двѣ години и заплатата му колкото е възможно по умѣрена.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ мисли, че Постоянный Комитетъ трѣбва да рѣши въпросътъ за приеманието на специалистътъ и да остави на правителството да рѣши то само съ мнѣнието на г. Директора на Финанциитѣ да ли той трѣбва да бѣде само съвѣтникъ или поддиректоръ на Финанциитѣ.

Г-нъ Калчовъ казва, че духътъ на едно по напрѣдно рѣшение на Коми-

тета е че той приема по начало повикването на единъ специалистъ за Дирекцията на Финанциитѣ. Сега остана да се произнесе, казва той, да ли приема условията предложени отъ г. Главний Управителъ съ съобщението му отъ 27 Марта 1881 или мисли, че трѣбва да се направятъ въ тѣхъ нѣкои измѣнения.

Слѣдъ кратко разискване, Комитетътъ приема по начало повикването изъ Белгия на единъ специалистъ — Финанцистъ за съвѣтникъ при Дирекцията на Финанциитѣ и оставя на правителството да се споразумѣе съ г. Директора на Финанциитѣ да ли той трѣбва да бѣде и подъ-директоръ или само съвѣтникъ. Относително до времето, за което трѣбва да се повика той финанцистъ, Комитетътъ мисли, че не трѣбва да бѣде повече отъ двѣ години.

Г-нъ Величковъ е на мнѣние, щото Постоянний Комитетъ да искаже въ днешното си засѣдание мнѣнието си и върху заплатата на тоя чиновникъ, защото мисли, че ако се остави свободата на г. Главний Управителъ, той може да опрѣдѣли и повече отъ сто лири турски на мѣсець. Тая сума казва той, може да не е голѣма, за единъ дѣйствиелно способенъ и опитенъ финанцистъ, който ще бѣде повиканъ да оправи и нареди наптитѣ финанции. Нъ като се вземе прѣдъ видъ отговорността, която Комитетътъ има прѣдъ Областното Събрание, още и това гдѣто то всѣкога се е показвало пестливъ въ разнасянието на Областнитѣ пари, то неще бѣде злѣ ако се опрѣдѣлеше още отъ сега неговата заплата. Прѣдъ видъ на горѣказаното, той прѣдлага да се каже на г. Главний Управителъ, че Комитетътъ желае, щото заплатата на тоя финанцистъ да не бѣде повече отъ петдесѣ лири турски на мѣсеца.

Прѣдложението на г. Величкова се гласува и приема.

Относително до обезщетението за прѣмѣщение отъ Белгия до тука, както и за възнаграждението на истичанието на срокътъ му Комитета оставя да се опрѣдѣлятъ тѣ въ контракта му. А колкото за повикването на втори специалистъ въ Дирекцията на Общитѣ Сгради, Комитетътъ рѣшава да съобщи на г. Главний Управителъ, че той е противъ повикването на единъ таквъ специалистъ, защото мисли че началниците, които стоятъ начело на отдѣлитѣ въ тая Дирекция и които съставятъ Постоянний и Съвѣтъ сж достатѣчни съвѣтници за г-на Директора. А ако г. Директорътъ мисли, че тия началници не сж специалисти и немогатъ да отговарятъ на своето назначение, то трѣбва да промисли за назначението на други, които да стоятъ на височината на своитѣ длѣжности.

Приеманieto на контракта, който прѣдлежи да се сключи съ Белгийскій подданикъ г. Жеримонъ, инженеръ на рудницитѣ, прѣпроводенъ отъ г. Главний Управителъ съ съобщението му отъ 5 текущаго подъ № 26 се отлага за идущето засѣдание, като се възлага грижата върху г. Калчева и г. Дръ Хакановъ да го прѣгледатъ и да испитатъ да ли наистина г. Жеримонъ е инженеръ на рудницитѣ. Прочита се съобщението подъ № 3905 отъ г. Главний Управителъ, съ което моли да му се повърнатъ документитѣ отъ Дирекцията на Финанциитѣ, внесеен въ Областното Събрание съ писмото му отъ 5 Декемврия подъ № 3669.

Постоянний Комитетъ рѣшава да се повърнатъ рѣченитѣ документи, и пристъпва къмъ избиранieto на една комиссия за прѣдварителното обекжане на проекто-правилника, цѣлътъ на който е да се въведатъ нѣкои измѣнения въ пра-

вилника за военните упражнения. За членове на тая комиссия се избиратъ г-нъ Д-ръ Янколовъ и г. Минковъ.

Прочита се съобщението подъ № 3927 тъй също отъ г. Главний Управителъ придружено съ единъ рапортъ отъ г. Директора на Вхтрѣшнитѣ Дѣла, съ който настоява, щото Постоянний Комитетъ да се съгласи за израсходването на двадесетѣтъ хиляди гроша, отпуснати съ правилника подъ № 5, именно за оная цѣль, за която тѣ сж били поискани съ рапорта му подъ № 5187.

Слѣдъ кратко разисквание Постоянний Комитетъ рѣшава да съобщи на Г-нъ Главний Управителъ, че той е съгласенъ, щото горѣспоменатата сума да се израсходва именно за спомагание на бѣднитѣ въобще изъ Областѣта, а не за бѣдни опълченци и други такива, които сж принесли полза на страната но както е казано въ прѣработенитѣ отъ Постоянний Комитетъ правилникъ.

По прѣдложение на г. Прѣдсѣдателя прѣгледването на оправдателнитѣ документи испратени отъ г. Главний Управителъ съ съобщението му подъ № се възлагатъ върху една комиссия, составена отъ г. Минкова и г. Саллабашева.

Съобщението подъ № № 4,959 отъ Дирекцията на Финанцитѣ, № 60 отъ Гл. Щабъ и 5618 отъ г. Главний Секретаръ се оставатъ въ архивитѣ за свѣденіе.

Това послѣдното съобщение Постоянний Комитетъ рѣшава да вземе въ внимание когото се разглѣдва правилника за подобрене положението на опълченцитѣ.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ напомня на Комитетѣтъ постѣпката на офицеритѣ на 22 истекшия Декемврия, по поводъ на подписването на контрактитѣ съ чуждестраннитѣ офицери, и забѣлѣжава, че той е длъженъ да промисли за мѣркатѣ, които трѣбва да се взематъ, щото за напрѣдъ такива демонстраци, които сж и противъ законѣтъ и противъ дисциплината, да не се повтарятъ. Той мисли, че Постоянний Комитетъ като отговоренъ прѣдъ страната длъженъ е да размисли сериозно върху тая необмисленна постѣпка и да попита г. Главний Управителъ какви мѣрки е взелъ за наказанието на ония, които сж причинили тая демонстрация и ако не е взелъ, то да ли немисли за нужно да се взематъ.

Г-нъ Калчевъ не е на мнѣние да се повдига тоя въпросъ, защото мисли че съ това ще се възбудятъ още повече страститѣ, които по всѣкой начинъ Комитетѣтъ е длъженъ да се погрижи да утоложн. Освѣнъ това г-нъ Калчевъ мисли че ако трѣбва да се направи нѣкаква постѣпка противъ тая демонстрация на офицеритѣ, то тя трѣбваше да се направи още тогава, а не сега когато вече се изминаха повече отъ четири недѣли.

Г-нъ Минковъ сподѣля мнѣнието на г. Калчевъ и желае да се прѣкъсне разискванието на въпросѣтъ.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ казва, че именно сега Комитетѣтъ трѣбва да изяви незадоволствието си отъ тая демонстрация и да изиска наказанието на ония, които сж я образували, тъй като отъ тогава се изминаха повече отъ четири недѣли, а ние не виждаме да се е направило нищо отъ страна на Главний Щабъ, който вмѣсто да пази редѣтъ и дисциплината, служи за деморализация на войската ни.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ сподѣля взглядовѣтъ на г. Прѣдсѣдателя върху тоя въпросъ, нъ незнае да ли би излѣзло нѣщо добро отъ една таква постѣпка отъ страна на Постоянний Комитетъ.

Г-нъ Величковъ мисли, че Постоянний Комитетъ е длъженъ да се занимае съ тоя въпросъ първо като народно прѣдставителство и второ като више учреждение, на което задачата е да бди върху изпълнението на законитѣ. Войската, казва той, въ една държава до тогава може да бѣде полезна до гдѣто въ нея владѣе примѣрна дисциплина, до гдѣто има пълно подчинение на законитѣ и до гдѣто нейнитѣ членове не сж излѣзли вънъ отъ кръгътъ на своитѣ длъжности. Единъ пътъ тие членове, особено нейнитѣ началници, минали кръгътъ на длъжноститѣ си, тогасъ войската не е войска и станата неможе да се ослани въ никой случай върху нейната помощъ. Токова нѣщо, казва той, може да се случва съ нашата войска, ако се не взематъ мѣрки, щото ония, които сж поставени да я управляватъ, да влизатъ въ кръгътъ на своитѣ обязанности и да ни прѣчатъ за напредъ въ изпълнението на ония закони и рѣшения, които Областното Прѣдставителство е считало за необходимими и полезни за страната. Прѣдъ видъ на горѣизложеното той намира прѣдложението на г. Прѣдсѣдателя за твърдѣ умѣстно и мисли, че съ нѣкои малки измѣнения то може да се приеме. Но съ това нѣма да исцѣримъ злото. Една постѣпка отъ тоя родъ би била полезна, ако злото да проистичаше отъ това гдѣто нѣкои млади офицери постѣпватъ нѣкога противъ длъжноститѣ на Дисциплината. Злото не е само тамъ и ако искахме да го търсимъ, ний ще го намѣримъ за жалостъ тамъ гдѣто се очаква да се бди най-строго за пазенето на дисциплината и да се не остава ненаказано никое нарушение на тая дисциплина — въ щабътъ, въ главното управление и въ самитѣ насѣ. Съ една постѣпка, каквото прѣдлага г. Груевъ, нѣма да се изцѣри злото, а само ще се раздухътъ страститѣ. Това е жално, но това е така. Като исказва своето съжаление за гдѣто офицеритѣ сж намѣрили да иротестиратъ и да правятъ демонстрация въ такъвъ единъ въпросъ като сключванието на контрактитѣ съ рускитѣ офицери, г. Величковъ прибавя, че това което би трѣбало да стане отъ Постоянний Комитетъ, то е неофициално да се настои при Князътъ за да потвърди всичкитѣ удобрени отъ него контракти.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ казва, че трѣбва да се обърне вниманието на Гл. Щабъ, както и върху неговий съставъ, защото всѣко мълчание отъ страна на Комитета ще бѣде въ врѣда на добрѣпроумѣванитѣ интереси на страната и влече по диръ себе си голѣма отговорностъ. Тѣй той би приелъ всѣко измѣнение въ прѣдложението си само да се приемеше да се напомни това на г. Главний Управителъ.

Г-нъ Величковъ казва, че ако искаме нѣщо меко и безполезно, то е да се натовари Г-нъ Прѣдсѣдательтъ да изрази на г. Главний Управителъ скръбта на Комитета за постѣпката на офицеритѣ.

Слѣдъ кратко разисквание въпросътъ, по прѣдложение на г. Минкова, се отлага за идущето засѣдание.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ затваря засѣданието на 5½ часа вечерта.

Прѣдсѣдатель : Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдатель : Д-ръ Чомаковъ

Секретаръ : К. Калчевъ